INV07 Integracijos invokacija

Kim Michaels

INV07 Integracijos invokacija

Tėvo, Sūnaus, Šventosios Dvasios ir Motinos Šviesos besąlyginės meilės vardu, Amen.

AŠ ESU KAS ESU, Jėzaus Kristaus vardu, pašvenčiu šią invokaciją tobulos Kristaus vizijos įkūnijimui… (išsakykite čia savo asmeninį prašymą).

Dievas yra Tėvas ir Motina

Dievas Motina ir Tėvas,
Jie neatskirai, jie – vienas.

Mes pagimdyti sąjungos šventos,
Jų meilė mus kely globos.
Gyvenimo gausingo dovana
Nesantaiką numalšo mumyse.
Pažadinti vandens gaivaus,
Iš sapno bundame baisaus.
Mes matome – gyvybė juk viena,
Tad pergalinga aušta jau diena.
Pas Dievą grįžtame keliu,
Visų šventųjų pramintu.
Mes Dievo kūnas esam čia,
Per mus atgimsta planeta,
Į meilės aukso amžių tvirtą

Į meilės aukso amžių tvirtą,
Dangaus palaiminimais apipiltą.
Mes padedam žmonėms matyti,
Jog tik vienovė realybė,
Ir tik vienovėj būdami,
Pilnatvėj būsim amžini.
Ir Žemė jau pagijusi visa,
Gyvybė Dievo tobula yra.

Dievas Motina ir Tėvas,
Kiekvienam' mes matom Dievą.

AŠ ESU tikslą turinti Būtybė

1. Atstumiu melą, teigiantį, jog esu atskira būtybė, visiškai vieniša materialioje visatoje, kurioje visi ir viskas yra man priešai. Matau, kad tai yra mano ego ir kolektyvinio ego pasaulėžiūra, ir todėl atsiskiriu dabar nuo jos.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

2. Atstumiu melą, kad Dievas neegzistuoja materialioje visatoje. Priimu faktą, kad be Dievo nieko nebuvo sukurta, kas yra sukurta, ir todėl Dievo esencija yra visur ir visame kame.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,

Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

3. Atstumiu melą, kad kuri nors Dievo kūrinijos dalis galėtų būti atskirta nuo Dievo. Matau, jog tai yra iliuzija, esminė ego iliuzija, ir atsisakau laikyti save atskirtu nuo Dievo.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

4. Atstumiu melą, kad esu kažkokios tolimos esybės danguje kūrinys, kuri sukūrė mane ir tuomet pasiuntė į priešišką visatą. Priimu realybę, kad mano esybės šerdis yra Sąmoningasis AŠ, kuris yra pačios Dievo Esybės individualizacija.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,

Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

5. Aš dabar priimu, kad nebuvau sukurtas tolimos būtybės danguje. Aš esu dvasinės Būtybės individualizacija, kuri yra Dievo individualizacija.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

6. Aš priimu, kad mano žemesnioji esybė yra mano Aukštesniosios Esybės tąsa. Matau, kad didesnioji dvasinė Būtybė – kuri aš esu – pasiuntė savo pačios tąsą į materialią visatą, kad galėtų bendrakurti Dievo karalystę Žemėje.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

7. Suvokiu, kad mano žemesniosios esybės šerdis yra Sąmoningasis AŠ, turintis gebėjimą susitapatinti su viskuo, kuo tiktai nori. Todėl galiu susitapatinti ir laikyti save dvasinės Esybės tąsa, arba galiu save laikyti atskira būtybe.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

8. Matau, kad mano Sąmoningojo AŠ vaidmuo yra susikurti tapatumą, kuris tarnautų mano bendrakūrybinių pastangų materialiame pasaulyje pagrindu. Mano tapatumas lemia tai, kaip išreiškiu save šiame pasaulyje ir kaip reaguoju į šį pasaulį.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau

Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

9. Dabar jau matau, kad pirminis mano atėjimo į Žemę tikslas buvo dauginti savo dvasinį individualumą ir tuomet, naudojantis juo, imti viešpatauti materialiam pasauliui. Savo gyvenime turiu aukščiausią tikslą – išreikšti savo dvasinį tapatumą formoje ir tuo būdu įnešti nepaprastai vertingą indėlį į Dievo karalystės statybas.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

1. Gerklė, Saulės Rezginys

Sveika Marija, prakilni,
Motinos Šviesą aukštyn keli.
Šviesa pusiausvyroj tekės,
Harmonijoj siela žėrės.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Sunkumų nebėra širdy
Marijos meilės apsupty.
Dvylika žiedlapių rožės skaisčių,
Susitinka siela su jaunikiu.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Gerklė liepsnoja ugnim mėlyna,
Visad teisinga Dievo valia.
Dievo galia meilės veiksmu
Iš Aukščiau ji atskrieja Kristaus vedimu.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Ramybė saulės rezginy,
Baimė ir pyktis jau paleisti.
Šventoji dešimtis įstabiai sužydės,
Purpuru, auksu viska pušvies

Purpuru, auksu viską nušvies.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Motinos Šviesos ir Budos vienovė,
Tamsos jėgų neįveikiama tvirtovė.
Drauge su Jėzumi ir Sen Žermenu,
Jie Aukso Amžių atneša kartu.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Motinos lūpų švelniam bučiny,
Amžina laimė dega širdy.
Erdvėj sklandau įstabioje
Šventų garsų apsuptyje.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,

Slovė visai gyvybei skamba Danguje.

Koda:
Malone Motinos begaline,
Už laiko ir erdvės pakilome.
Juk Budos prigimtis visuos
Kilti aukštyn mane vilios,
Kristaus būtybėmis tampame
Ir Aukso Amžių nešame.

AŠ ESU vientisa Esybė

1. Atstumiu melą, kad mano žemesnioji esybė galėtų būti atskirta nuo mano Aukštesniosios Esybės arba galėtų su ja konfliktuoti. Matau, jog tai yra iliuzija, kurią sukūrė ego, ir priimu, kad Sąmoningasis AŠ nėra ego, bet yra daug daugiau nei ego kada nors galėtų būti.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

2. Aš dabar žvelgiu į savo gyvenimą ir į gyvenimą Žemėje apskritai, ir matau, kad tai, ką dauguma žmonių vadina gyvenimu, yra beprasmiškas tuštybės gainiojimasis arba prasmės neturintis mėginimas uždengti savo vidinę tuštumą.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.

Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

3. Matau, kad troškimas turėti ką nors materialiame pasaulyje vien dėl paties turėjimo yra tuštybė ir niekada negalės numalšinti mano vidinio prasmės ir tikslo ilgesio. Tikslą galėsiu atrasti, tiktai atkūręs ryšį su savo paties Aukštesniąja Esybe.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

4. Matau, kad mėginimas uždengti mano vidinę tuštumą yra mano ego desperatiškas mėginimas nukreipti mano dėmesį nuo šios tuštumos priežasties – nuo ego sukurtos dirbtinės atskirties tarp mano žemesniosios ir Aukštesniosios esybių.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,

Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

5. Aš dabar matau, kad VIENINTELIS būdas man jaustis patenkintu, laimingu ir ramybėje yra atkurti ryšį su savo Dvasiniu AŠ ir būti vientisa esybe, esančia kaip Viršuje, taip ir apačioje.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

6. Aš dabar skelbiu, kad esu pasiryžęs įveikti visus susiskaldymus savo esybėje. Esu pasiryžęs pakilti virš ego atskirties ir vienišumo iliuzijų.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

7. Esu pasiryžęs BŪTI, kuo buvau sukurtas būti – bendrakūrėju su savo Dievu, atėjusiu viešpatauti Žemei ir padėti statyti Dievo karalystę.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

8. Esu pasiryžęs pradėti nuo savęs. Esu pasiryžęs pradėti viešpatauti savo žemesniajai esybei.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

9. Priimu, jog tam, kad galėčiau būti vientisas, mano žemesnioji esybė privalo įžengti į harmoniją, į vienovę su mano Aukštesniąja Esybe. O kad tai galėtų įvykti, mano Sąmoningasis AŠ privalo nuspręsti tapti savo žemesniosios esybės šeimininku ir suharmonizuoti ją su tuo, kas aš iš tiesų esu.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

2. Trečioji akis, Siela

Sveika Marija, prakilni,
Motinos Šviesą aukštyn keli.
Šviesa pusiausvyroj tekės,
Harmonijoj siela žėrės.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Sunkumų nebėra širdy
Marijos meilės apsupty.
Dvylika žiedlapių rožės skaisčių,
Susitinka siela su jaunikiu.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Kakta spinduliuoja smaragdo žalia,
Sekame Kristaus mes vizija.
Ir Dievo plano tobulume,
Žmogui Jo meilę jaučiame.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Maudosi siela palaimos sraute,
Violetinės liepsnos šviesoj ryškioje.
Siela kvėpuoja Dievo ore tyrame,
Laisvę ji jaučia Motinos skraite.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Motinos Šviesos ir Budos vienovė,
Tamsos jėgų neįveikiama tvirtovė.
Drauge su Jėzumi ir Sen Žermenu,
Jie Aukso Amžių atneša kartu.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Motinos lūpų švelniam bučiny,
Amžina laimė dega širdy.
Erdvėj sklandau įstabioje
Šventų garsų apsuptyje.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Koda:
Malone Motinos begaline,
Už laiko ir erdvės pakilome.
Juk Budos prigimtis visuos
Kilti aukštyn mane vilios

Kiti aukštyn mane vilios,
Kristaus būtybėmis tampame
Ir Aukso Amžių nešame.

AŠ ESU laisvas savo paties aukštesniojoje valioje

1. Atstumiu žaltišką melą, kad laikytis Dievo valios reiškia, jog turiu atiduoti savo laisvą valią. Suvokiu, jog turiu atiduoti tiktai ego nelaisvą valią.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

2. Atstumiu žaltišką melą, kad Dievas yra diktatorius, norintis apriboti mano kūrybiškumą ir atimti mano laisvą valią. Matau, jog tai tik ego ir šio pasaulio princas nori atimti iš manęs laisvą valią.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau

Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

3. Dabar jau matau, kad Dievas nėra pikta ir tolima būtybė danguje. Dievas yra mano paties Aukštesnioji Esybė, mano dvasinis aš. O mano paties Aukštesnioji Esybė visiškai netrokšta manęs apriboti ar atimti mano laisvę rinktis.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

4. Aš dabar matau, kad mano paties Aukštesnioji Esybė nori tik to, kas man yra geriausia. Taip pat matau, kad mano paties Aukštesnioji Esybė žino geriau už mano ego ir todėl žino, kad laimingas galėsiu būti tiktai būdamas vientisu.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

Jam visa Žemė yra pasvęsta.

5. Atstumiu žaltišką melą, kad yra įmanoma atrasti kokią nors laimę, ramybę ar pasitenkinimą šiame pasaulyje. Matau realybę, kad niekada negalėsiu būti laimingas, kol būsiu atskirtas nuo savo paties Aukštesniosios Esybės.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

6. Atstumiu žaltišką melą, kad laisvas ir kūrybiškas galėsiu būti, tiktai eidamas prieš Dievo valią ar Dievo įstatymus. Suvokiu, kad tikrąją laisvę galima pasiekti tik tuomet, kai išreiškiu tai, kas esu, kai viskas, ką darau materialiame pasaulyje, yra mano dvasinio tapatumo išraiška.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

7. Dabar jau matau, kad žmogiškasis ego ir šio pasaulio princas sugebėjo išvesti žmoniją iš kelio, priversdami žmones patikėti atskirties iliuzija. Todėl žmonės praleidžia ištisus gyvenimus gainiodamiesi dalykus, kurie niekada negalės atvesti į laimę ir niekada nesuteiks proto ramybės.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

8. Matau, jog kas nors turi stoti ginti aukštesnius principus ir sušukti: „Bet juk karalius nuogas!“ Kas nors turi apnuoginti atskirties iliuziją.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

9. Aš dabar renkuosi ryžtis būti atviromis durimis tiesai nešti į šį pasaulį. Esu pasirengęs liudyti aukštesnę tiesą, kurią matau. Esu pasirengęs leisti savo dvasinei šviesai šviesti žmonėms, idant jie galėtų pamatyti, jog už atskirties šydo

iš tiesų kažkas egzistuoja.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

3. Karūna, Pagrindas

Sveika Marija, prakilni,
Motinos Šviesą aukštyn keli.
Šviesa pusiausvyroj tekės,
Harmonijoj siela žėrės.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Sunkumų nebėra širdy
Marijos meilės apsupty.
Dvylika žiedlapių rožės skaisčių,
Susitinka siela su jaunikiu

Šaltinio siela su jaunikiu.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Karūna mainosi aukso spalvom,
Žiedlapių tūkstantis skleidžias bangom.
Karūnoj Budą regime,
Apsiaustą dangišką segintį.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Pagrindo čakra tyriausia balta,
Iš žiedlapių ketverto liejas šviesa.
Motina lenkiasi meilėj tyroj
Dievui Tėvui Aukštybių šviesoj.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Motinos Šviesos ir Budos vienovė,
Tamsos jėgų neįveikiama tvirtovė.
Drauge su Jėzumi ir Sen Žermenu,
Jie Aukso Amžių atneša kartu.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Motinos lūpų švelniam bučiny,
Amžina laimė dega širdy.
Erdvėj sklandau įstabioje
Šventų garsų apsuptyje.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Koda:
Malone Motinos begaline,
Už laiko ir erdvės pakilome.
Juk Budos prigimtis visuos
Kilti aukštyn mane vilios,
Kristaus būtybėmis tampame
Ir Aukso Amžių nešame.

AŠ ESU vientisas, kaip Viršuje, taip ir apačioje

1. Esu pasiryžęs būti vientisu. Esu pasiryžęs įveikti visus susiskaldymus savo žemesniojoje esybėje, kurie neleidžia man būti atviromis durimis mano dvasiniam aš ir Pakylėtiesiems Pulkams.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

2. Aš dabar suvokiu, kad tikrasis aš pasirinko ateiti į šią Žemę. Tačiau aš neatėjau čia tam, kad pasiklysčiau beprasmiškai gainiodamasis „šio pasaulio dalykus.“ Atėjau čia su tikslu ir šis tikslas yra aukščiausia mano meilė.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

3. Aš dabar harmonizuoju save, savo Sąmoningąjį AŠ, su aukščiausia savo meile. Leidžiu šiai meilei prasiskverbti į savo žemesniąją esybę ir sudeginti viską, kas nepanašu į ją, viską, kas riboja jos tėkmę ir išraišką šiame pasaulyje.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

4. Atstumiu žaltišką melą, kad mano paties žemesnioji esybė ir materialus pasaulis yra mano dvasinio augimo priešai. Priimu tiesą, kad negaliu pasiekti aukščiausio dvasinio augimo, disciplinuodamas ir varžydamas savo Sąmoningąjį AŠ. Nes kaip gi Sąmoningasis AŠ galės įveikti susiskaldymą save varžydamas?

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

5. Priimu, kad esminis raktas į dvasinį augimą yra mano Sąmoningajam AŠ žinoti ir priimti, kas AŠ ESU. Ir tuomet turiu leisti tam, kas AŠ ESU nevaržomai

reikštis per savo žemesniąją esybę. Turiu leisti Gyvenimo Upei tekėti per savo esybę.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

6. Priimu, kad tiktai tuomet, kai tarp mano aukštesniosios ir žemesniosios esybių egzistuos aštuoniukės tėkmė, galėsiu išpildyti savo buvimo čia ir savo atėjimo į Žemę tikslą. Todėl atstumiu melą, kad mano žemesnioji esybė, materialus pasaulis ir Motinos Šviesa yra mano dvasinio augimo priešai, ir kad moteriškasis polius privalo būti užgniaužtas.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

7. Aš dabar priimu tiesą, kad mano žemesnioji esybė yra raktas į mano Aukštesniosios Esybės augimą ir į mano reiškimąsi materijos pasaulyje. Todėl

Motinos Šviesa nėra mano priešas, bet didžiausias mano sąjungininkas. Nes, kai mano Sąmoningasis AŠ yra harmonijoje su mano dvasiniu aš, Motinos Šviesa su meile išreikš aukščiausią savo potencialą mano asmeniniame gyvenime ir mano pasaulyje.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

8. Aš dabar atstumiu netikrų šio pasaulio mokytojų melą, netikro kelio melą, kuris, jų teigimu, gali atvesti į išganymą, jei tik leisite savajam ego kontroliuoti jūsų dvasinius siekius. Atsisakau eiti plačiu keliu, kuris skatina žmones manyti, jog jie gali augti dvasiškai, neatsiskirdami nuo ego ir neįveikdami atskirties iliuzijos.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

9. Aš dabar pilnai pasineriu į tikrąjį dvasinį kelią, į pačią Gyvenimo Upę. Aš dabar leidžiu savo Sąmoningajam AŠ susilieti su savo dvasiniu aš ir leidžiu savo dvasinio aš realybei sudeginti visą mano žemesniojoje esybėje egzistuojančią netikrovę. Leidžiu spontaniškai užgimti tobulai mano aukštesniosios ir žemesniosios esybių integracijai, vyriškojo ir moteriškojo mano esybės polių integracijai.

Su meile aukščiausia ryšį jaučiu,
Esatį savo žinau Aukštumų.
Ir meilėje šioj, kurią jaučiu,
Žinau, Esatis tikra iš tiesų.
Žinau, kad tai – aš iš tiesų,
Ir žinojime šiam laisvas esu.

Priimu savo Užduotį Šventą,
Atnešti Žemėn, Dievo kas lemta.
Motinos Šviesai dabar įsakau
Teisingumą didį įkūnyt greičiau.
Dievo šviesa švies visada,
Jam visa Žemė yra pašvęsta.

Aš dabar leidžiu savo Sąmoningajam AŠ – leidžiu sau – su džiaugsmu išreikšti savo tikrąjį tapatumą ir leisti man Dievo duotam kūrybiškumui laisvai tekėti į visus mano vidinio ir išorinio gyvenimo aspektus. Tad esu vientisas, esu laisvas, esu viena Esybė, kaip Viršuje, taip ir apačioje, ir teigiu savo teisę būti Viena Esybe Žemėje. Todėl sakau kartu su Buda ir Dangiškąja Motina:

VADŽRA (3X, 9X arba 33X)

4. Visos Čakros

Sveika Marija, prakilni,
Motinos Šviesą aukštyn keli.
Šviesa pusiausvyroj tekės,
Harmonijoj siela žėrės.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,

Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Sunkumų nebėra širdy
Marijos meilės apsupty.
Dvylika žiedlapių rožės skaisčių,
Susitinka siela su jaunikiu.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Gerklė liepsnoja ugnim mėlyna,
Visad teisinga Dievo valia.
Dievo galia meilės veiksmu
Iš Aukščiau ji atskrieja Kristaus vedimu.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Ramybė saulės rezginy,

Baimė ir pyktis jau paleisti.
Šventoji dešimtis įstabiai sužydės,
Purpuru, auksu viską nušvies.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Sunkumų nebėra širdy
Marijos meilės apsupty.
Dvylika žiedlapių rožės skaisčių,
Susitinka siela su jaunikiu.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Kakta spinduliuoja smaragdo žalia,
Sekame Kristaus mes vizija.
Ir Dievo plano tobulume,
Žmogui Jo meilę jaučiame.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Maudosi siela palaimos sraute,
Violetinės liepsnos šviesoj ryškioje.
Siela kvėpuoja Dievo ore tyrame,
Laisvę ji jaučia Motinos skraite.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Sunkumų nebėra širdy
Marijos meilės apsupty.
Dvylika žiedlapių rožės skaisčių,
Susitinka siela su jaunikiu.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Karūna mainosi aukso spalvom,
Žiedlapių tūkstantis skleidžias bangom.
Karūnoj Budą regime,
Apsiaustą dangišką segintį.

O Motina Marija, laisvę jaučiam

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Pagrindo čakra tyriausia balta,
Iš žiedlapių ketverto liejas šviesa.
Motina lenkiasi meilėj tyroj
Dievui Tėvui Aukštybių šviesoj.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Motinos Šviesos ir Budos vienovė,
Tamsos jėgų neįveikiama tvirtovė.
Drauge su Jėzumi ir Sen Žermenu,
Jie Aukso Amžių atneša kartu.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Motinos lūpų šypsniam bučiuoj

Motinos lūpų švelniam bučiny,
Amžina laimė dega širdy.
Erdvėj sklandau įstabioje
Šventų garsų apsuptyje.

O Motina Marija, laisvę jaučiam,
Minčių, jausmų audra jau nebesiaučia.
Jau nekartojam įpročių žalingų,
Paliekam kevalą žmonių mirtingų.

Upe gyvenimo mes amžinybėj plaukiam
Aukštyn, aukštyn ji stiebtis, augti šaukia.
Dangus visai čia pat, jis mumyse,
Šlovė visai gyvybei skamba Danguje.

Koda:
Malone Motinos begaline,
Už laiko ir erdvės pakilome.
Juk Budos prigimtis visuos
Kilti aukštyn mane vilios,
Kristaus būtybėmis tampame
Ir Aukso Amžių nešame.

O Motina Marija, aš esu vientisas Gyvenimo Upėje

Pradžioje buvo tik vienovė tarp dviejų mano Esybės polių, Tėvo ir Motinos, vyriškumo ir moteriškumo. Lygiai taip pat, kai pirmą kartą nusileidau, mano Sąmoningasis AŠ buvo susiderinęs su mano dvasinio aš valia ir tikslu.

Kai nupuoliau ir susikūriau ego, ir ėmiau tikėti atskirties iliuzija, praradau šią integraciją. Ir nuo to laiko manyje egzistavo skilimas tarp mano aukštesniosios ir žemesniosios esybių. Aš dabar matau, kad tikrasis dvasinio kelio tikslas yra sugrįžti į šią integracijos būseną, į šią vientisumo būseną. Kai esu vientisas, mano žemesnioji esybė yra tobulas mano Aukštesniosios Esybės pasireiškimas, ir todėl Gyvybės Šviesa, Gyvenimo Upė gali tekėti per mano Esybę.

Aš dabar matau, kad mano žemesnioji esybė, mano Sąmoningasis AŠ atėjo į šį pasaulį, kad išreikštų savo kūrybiškumą ir laisvai rinktųsi. Tačiau taip pat

matau, kad mano kūrybiškumas gali laisvai tekėti tik tuomet, kai mano Sąmoningasis AŠ yra susiderinęs su mano Aukštesniosios Esybės, mano dvasinio aš valia ir tikslu.

Todėl dabar suvokiu, jog esminė mano nuopolio į atskirtį priežastis buvo ta, kad patikėjau melu, jog Dievas yra tironas, norintis suvaržyti mano kūrybiškumą ir atimti mano laisvą valią. Patikėjau, kad tiktai priešindamasis savo paties aukštesniajai valiai, savo paties Aukštesniajai Esybei galėsiu būti iš tiesų laisvas ir kūrybiškas. Dabar matau, kad, kai mano Sąmoningasis AŠ priešinasi mano paties Aukštesniajai Esybei, neišvengiamai susikuriu skilimą savo esybėje, ir todėl tampu suskilusiu namu. Ir tuomet man pasidaro neįmanoma atrasti proto ramybę ir pasiekti pilnatvę žinojime, kad esu tuo, kuo atėjau čia būti. Tad kol leisiu šiam skilimui toliau egzistuoti, negalėsiu pasiekti pilnatvės.

Aš dabar atkuriu ryšį su savo aukščiausia meile, ir tai yra mano meilė pirminiam tikslui, dėl kurio atėjau į Žemę – tikslui dalintis savo šviesa ir išreikšti savo tikrąjį kūrybiškumą. Tad pilnai atsiduodu vieninteliam tikram dvasinio augimo keliui – mano aukštesniosios ir žemesniosios esybių integracijos keliui. Atsiskiriu nuo netikro kelio, kuris sako, kad moteriškasis mano esybės polius, mano Sąmoningasis AŠ, yra mano dvasinio augimo priešas ir todėl privalo būti kontroliuojamas ir slopinamas. Dabar jau matau, kad netikri mokytojai pirmiausia mane įtikino piktnaudžiauti savo laisva valia, einant prieš savo aukštesniąją valią. O tuomet jie mane įtikino, kad galiu daryti tiktai klaidingus pasirinkimus ir todėl turėčiau leisti jiems ir savajam ego kontroliuoti mano pasirinkimus.

Aš dabar suvokiu, kad tikrasis mano augimo priešas yra melas, jog galėsiu būti išganytas, tik leisdamas savajam ego ir netikriems mokytojams kontroliuoti mano Sąmoningąjį AŠ. Todėl prisiekiu liautis neigti savo tikrąjį tapatumą ir liautis riboti savo tikrąjį kūrybiškumą. Suvokiu, kad, kai mano Sąmoningasis AŠ suvoks ir priims, jog jis yra mano dvasinio aš individualizacija, aš darysiu teisingus pasirinkimus. Tad užuot siekęs suvaržyti savo Sąmoningąjį AŠ, aš dabar siekiu išlaisvinti savo Sąmoningąjį AŠ būti tuo, kuo iš tiesų esu, kuo jau esu Dievo realybėje.

Tad su meile paleidžiu visas ego iliuzijas ir pasineriu į pačios Gyvenimo Upės tekėjimą. Nustoju laikytis įsikibęs ego iliuzijų ir leidžiu, kad mano akis būtų viena Kristaus vizijoje, idant galėčiau išvysti savo dangiškąjį planą ir galėčiau leisti man Dievo duotam kūrybiškumui kaip dovanai tekėti į visą gyvybę. Tad priimu savo vientisumą ir savo laisvę Būti čia apačioje visu tuo, kuo esu Viršuje – ir DAUGIAU.

Patvirtinu, kad Arkangelas Mykolas ir jo milijardai Mėlynos liepsnos Angelų išvalo visų žmonių esybes nuo susiskaldymo dvasių ir energijų.

Patvirtinu, kad Arkangelas Mykolas ir jo milijardai Mėlynos liepsnos Angelų išvalo visų žmonių esybes nuo susiskaldymo melų.

Patvirtinu, kad Arkangelas Mykolas ir jo milijardai Mėlynos Liepsnos Angelų išvalo visų žmonių esybes nuo dvasinio vergavimo susiskaldymo jėgoms.

Patvirtinu, kad Arkangelas Mykolas ir jo milijardai Mėlynos liepsnos Angelų išvalo visų žmonių esybes nuo materialinio vergavimo susiskaldymo valdžios elitui.

Renkuosi būti viena su savo Dievu, ir todėl AŠ ESU Arkangelo Mykolo Esatis, išvalanti kiekvieną šalį ir Motiną Žemę nuo susiskaldymų.

Žemė yra Viešpaties ir jo Meilės pilnatvė. (3X) Amen.

Tėvo, Sūnaus, Šventosios Dvasios ir Šviesos Motinos Besąlyginės Meilės vardu, Amen.

Užsklanda

Patvirtinu, kad AŠ ESU užsklęstas nuolatinėje aštuoniukės srauto tėkmėje, per kurią teka Besąlyginė Dievo Tėvo Meilė, suvienyta su Puoselėjančia Dievo Motinos Meile. Myliu Žemę ir visą gyvybę ir prisiekiu BŪTI čia apačioje viskuo, kuo AŠ ESU Viršuje – ir DAUGIAU. Skelbiu savo Vienovę su savąja Dievo Liepsna, ir prisiekiu BŪTI atviromis durimis savosios AŠ ESU Esaties spinduliuojančiai šviesai nevaržomai tekėti per mano Esybę. Tad AŠ ESU Dievo Saulė Žemėje, AŠ ESU atviros durys, kurių užtrenkti negali joks žmogus. Patvirtinu, kad Besąlyginė Dievo Tėvo Meilė yra išreiškiama per mane Puoselėjančia Dievo Motinos Meile, kuri užsklendžia visą gyvybę Save transcenduojančioje Meilėje.

Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios vardu, Dangiškosios Motinos vardu, patvirtinu, kad Gyvenimo Upės DAUGIAU teka per mano Esybę, dabar ir amžinai. Patvirtinu, kad Gyvenimo Upės DAUGIAU teka per visų žmonių esybes, dabar ir amžinai. Patvirtinu, kad Gyvenimo Upės DAUGIAU teka per Motinos Žemės Esybę, dabar ir amžinai. Amen.